

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Camera de Licențiere, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Camera de Licențiere împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Buslines Moldova” privind retragerea licenței,
împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 30 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 09.11.2015, Camera de Licențiere s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva SRL „Buslines Moldova”, solicitând retragerea licenței seria A MMII nr. 046692 din 05.10.2007 eliberată pentru genul de activitate transport rutier de persoane prin servicii regulate, ocazionale, inclusiv turistice (în trafic internațional).

Menționează reclamanta că, SRL „Buslines Moldova” este titularul licenței seria A MMII nr. 046692 din 05.10.2007 pentru genul: „activitatea de transport rutier de persoane prin servicii regulate, ocazionale, inclusiv turistice (în trafic internațional)”.

Concretizează că la 23.10.2015 SRL „Buslines Moldova” a înaintat cerere de reperfectare a licenței prin includerea unității de transport Mercedes 616 CDLRL401.

Urmare a examinării cererii RE15-11- 19445 și actele anexate, analiza bazei de date „WebAcces” a ÎS CRIS „Registru”, a constatat prezentarea datelor neautentice manifestate prin modificarea mențiunii „autocar” din „autobuz”.

Indică reclamanta că a luat act de informația Serviciului Informațional Raporturi Financiare de pe lângă Biroul Național de Statistică și a constatat prezentarea informației neveridice din pct. 3.10 „Total capitolul 3” al Raportului financiar pe anul 2014.

În baza celor constatate, în temeiul art. 17 alin. (3) al Legii cu privire la principiile de baza de reglementare a activității de întreprinzător, art. 21 alin. (2) lit. c) și alin. (6) ale Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, a emis decizia nr. 219 din 06.11.2015 privind retragerea licenței seria A MMII nr. 046692 din 05.10.2007 pentru genul „activitatea de transport rutier de persoane prin servicii regulate, ocazionale, inclusiv turistice (în trafic internațional)”.

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chişinău din 16.11.2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor

probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Camera de Licențiere la 18.11.2015 a depus apel prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de Camera de Licențiere și s-a menținut Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 16.11.2015.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Camera de Licențiere a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului înaintat.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 30 martie 2016 a fost expediată recurentului la 11.05.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 04.07.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 06.09.2016, SRL „Buslines Moldova” a prezentat referință prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de Camera de Licențiere.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Camera de Licențiere asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Camera de Licențiere ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Camera de Licențiere se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea